

VIESNIK

HRVATSKOGA

ARKEOLOGIČKOGA DRUŽTVA.

Topusko.

U broju prvomu Viestnika hrv. ark. družtva godine II., naime 1880. dosta obširno smo iztakli starine rimske, koje su se vremenom izkopale na tlu staro-rimskoga grada *Ad Fines* (Topusko) kao uvod u razpravu o ostancih njegove gotičke crkve, koji su najstariji do sada poznati spomenik čisto gotičkoga sloga. Našli smo onda samo devet pisanih spomenika na kamenu, kad evo slučajno ta se sbirka liepo pomnožala. Dobili smo naime nedavno od gosp. Andrije Rakića dalmatinca, sada načelnika u Topuskom, velecijenjeno pismo, u kom nas obaviešćeuje o novom odkriću nadpisa u onom mjestu. Evo njegovih rieči:

«Veleučeni gospodine!

Na mojoj livadi, koja se nahodi izmedju katoličke crkve i Benkova vriela u dosta nizkoj dublji, izkopao sam osam komada klesarskih kamena, koji su sasvim fino izradjeni, i na svakom latinskim slovi *obstoji nadpis Silvano itd.* Na šest pomenutih kamena još se pismo dosta dobro poznava, dočim na sedmom kamenu malo se koje slovo razabradi može, a osmi kamen sasvim je sdrobljen, i na jednom komadu od istoga poznaju se samo tri slova t. j. v · s · m. Od ono šest nadpisa dobro sačuvanih šaljem Vam prepis, kako sam ga najbolje učiniti mogao, da Vaša Velenčenost vidi, jesu li nadpisi od kakove važnosti, te ako jesu, da jih objelodani.

Još mi je Vašu Velenčenost obznaniti, da se je kamen sa VIDASOLI, o kom u Vašoj razpravi pišete (I. c. p. 9), da ga je možda gosp. Dr. Rudolf Hinterberger u Štajersku sobom odnio, ovdje našao, i nalazi se sad kod ovdašnjega župnika velečastnoga gosp. Josipa Brežnjaka.»

Ali pošto u tih prepisih jasno se pokazivale njeke netočnosti, zamoli smo gosp. Rakića, da nam napravi i pošalje otiske od onih nadpisa. G. Rakić rado se odazva našoj želji, i posla nam otiske, po kojih evo nadpisa:

1.

S I L V A N O
S A C R V M A
V R E L V S D O
N C I V S · V . S . L L
M M I L · E G x G

Nadpis vis. 0·22, a šir. 0·19.

2.

S I L V A N O
S A C R
V L P · T A V R V
S · M I L · L E G · I
A D · E X · V O T O

Nadpis vis. 0·20, šir. 0·23.

3.

S I L V A N O
S A C R
C E P A S I V S
S E C V N D V S
M I L L E G X I I I
V S L L M

Nadpis vis. 0·19 $\frac{1}{2}$, šir. 0·16.

4.

S I L V A N O
S A C R V M A
V R E L V S D O
N C I V S · V . S . L L
M M I L · E G x G

Nadpis vis. 0·21 $\frac{1}{2}$, šir. 0·19 $\frac{1}{4}$

5.

S I L V A N O
S A C
P A P . T E R M
I N A L I S . E T
I V L . A T L I V S
M I L . L E G . X I I I
G . V . S . L . L . M

Nadpis vis. 0·27 $\frac{1}{2}$, šir. 0·17 $\frac{1}{2}$.

6.

S I L V A N O
F L A . A L B I
N V S . M I L
L E G . X I I I G
V . S . L . L . M

Nadpis vis. 0·24, šir. 0·22.

7.

Na jednom komadu jednoga kamena, koj je nadjen bio izdrobljen, čitaju se, kako je gori rečeno, slova V . S . M.

8.

Na osmom kamenu pako, koji je zadnji, po izvještaju gosp. Rakića, nahodi se urezano

S I L V A N O
S A C R

i drugo ništa». Vjerojatno, da je izkopana samo gornja strana ovoga kamena.

Ovdje nadovezuje g. Rakić još nekoliko viesti veoma zanimivih o ovom odkriću. «Nadjena kamenja bila su skoro na vrhu zemlje i izprevaljivani jedan kraj drugoga. U bližini nema traga ni zidinam, ni groblju, te ni opekom ili ma kakvoj ruševini. Nazad stotinu godina na istom mjestu bila je velika šuma, t. j. okrugno hrašće, a sada je nizka bara imenom zvana *Gjon*. Stari ljudi ne siećaju se, da je na tom mjestu postajala kakova sgrada ili štogod drugo, nego na sredini toga zemljista tlo se dobrano diže, te je moguće, da je tu u starodavna doba bila nekakva sgrada¹⁾, te kada

¹⁾ Po svoj prilici Silvanov hram.

mi vremena preostane, točnije će cielu okolicu pregledati i iztrážiti, nebi li se još štogod našlo. Nadje li se što, o tom će ubavješćena biti Vaša Veleučenost“.

U koje doba spadaju ovi nadpisi, nije moguće točno opredjeliti. Po licu pisma i načinu poredanja čini se, da polaze iz druge polovice drugoga stoljeća. U ovih nadpisih spominju se tri rimske legije, naime:

LEG · I · *Adjutrix*

LEG · X · *Gemina*

LEG · XIII (LEG · XIII *Gemina*)

Po Mommsenu (Corp. Insc. Latin. III. p. 482. Hermaes vol. 3. p. 109.) sve tri ove legije došle su iz Njemačke u Panoniju koncem prvoga stoljeća il početkom drugoga; te *I adiutrix* stanova je u *Brigetione*, *X gemina* u *Vindobona* a *XIII gemina* u *ad Flexum vel Carnuti*; ali znamo po istom za stalno, da su one ostale u Panoniji na vjekove.
S. Ljubić.

Predpovjestni spomenici vrličke okolice u Dalmaciji.

(*Nastavak.*)

Njekoji grobovi bili su složeni na mali okrug, načinjen od prostog kamenja, medju koje je nepravilno sasipalo kosti mrteva, koje je onda poklopilo pločom; ili su pako grobovi složeni na mali četverokut poput onih kod *Swinscoe Hill* u Englezkoj (Baer-Hellwald: *Der vorgeschichtliche Mensch*, Leipzig 1874, str. 356). Od predmeta nismo u tim grobovima ništa našli. Vjerojatno su ti mrtevi bili spaljivani ili pako macerirani, kao što imamo primjer u gomili kod *Barakovca* blizu Foče, u Francezkoj, u jugoiztočnoj Španiji i drugdje, a taj običaj nalazimo i danas u Patagonaca.

Začudno je, da skoro u ni jednom grobu nismo našli kosti u običnom položaju, već sve smiesane, a glave okrenute ponajviše licem k zemlji. U njekojim grobovima bilo je pokopano više mrtvaca. Grobovi su većinom popodjeni pločom, a samo u jednom slučaju nadjosmo criepljivi. Lubanje su sve dolihcefalne.

Od predmeta našli smo u pojedinim grobovima ovo:

I. a) Vršak koplja sa dva šiljka, dug 9·8 cm., od željeza;